

CSÁBÍTÓ

A csábi plébániaközösség lapja • II. évfolyam • 2009 húsvét

KRISZTUS HÚSVÉTI GYŐZELME

A keresztények számára a Húsvét a Feltámadás ünnepe, mely arra figyelmeztet bennünket, hogy egy pillanatra se szabad elfelejtenünk, hogy utunk végső célja a feltámadt Krisztussal való találkozásunk.

A feltámadás titkának megértésével világossá válhat számunkra a szenvedés és a halál titka is. Oly sokan élnek mostanában remény nélkül, mert elcsüggednek a szenvedés, a munkanélküliség és a szétesett családok láttán. Olyan sok ártatlan ember hal meg a terrorizmus és a háborúk miatt. Ki adhat nekik reményt?

Kedves Testvéreim! Mindezeket a bajokat, amelyek az emberiséget sújtják a föltámadt Krisztus sebein keresztül a reménykedés szemével nézhetjük. Amikor föltámadt, az Úr nem szüntette meg a szenvedést és a gonoszt a világban, hanem legyőzte őket kegyelmének túlaradása által. Véget vetett a gonosz uralmának, s helyébe a Szeretet mindenek feletti uralmát tette. A Szeretetet hagyta nekünk, amely nem fél a haláltól, s amely a békére és a boldogságra vezető út. „Ahogy én szerettelek titeket, - mondta halála előtt apostolainak, - úgy szeressétek ti is egymást!” (Jn 13,34)

Mi, a szenvedő és feltámadt Krisztust követő keresztények legyünk olyanok, mint azok az angyalok, akik hírül adták az asszonyoknak, hogy Krisztus már nincs a sírban, mert ő, az élet Ura: él! Ezért kell nekünk is védelmeznünk az életet a fogantatás pillanatától egészen a földi élet utolsó percéig.

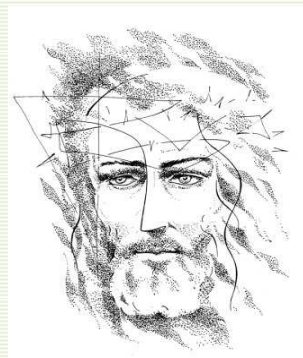
A feltámadás erejével a reményt kell sugároznunk. II. János Pál pápa „Átlépni a remény küszöbén” című könyvében ugyanezt üzeni az egész emberiségnek.

Az Európáról szóló apostoli buzdításában pedig ezt írja a Szentatyja: "Az egyházban élő Jézus Krisztus Európa reményének a forrása." II. János Pál pápa egész élete a töretlen remény példája.

Kedves olvasók, szeretett híveim! Krisztus megváltó halálának és feltámadásának ünnepét a magyarok húsvétnek nevezik, ami olyan, mintha a húst ünnepelnék. A világ számos tájékán még a keresztények is csak evéssel és ivással töltik a húsvétot. Az ünnepi közös étkezések, különösen családi körben, eszünkbe juttatják, hogy örülnünk kell mindennek, amit Istentől kaptunk. De szakítsunk időt arra is, hogy templomunkban részt vegyünk a szent három nap szertartásain. Hogy örömünk teljes legyen, ne hagyjuk, hogy lelkünket fölfalja a testünk, inkább örüljön az egész ember testestül-lelkestül Krisztus feltámadásának, Krisztus testestül-lelkestül feltámadt, megjelent az apostoloknak, és velük étkezett.

Mindenkinek áldott, boldog és kegyelmekben gazdag feltámadási ünnepet kívánok.

József atya

RÉGI IDŐK HÚSVÉTJA

A húsvét Jézus Krisztus szenvedésének, halálának, és feltámadásának az ünnepe. Ekkor emlékezünk arra, hogy Jézus Krisztus értünk meghalt a kereszten és föltámadt és ezzel egyben megváltotta a világot a bűntől.

Az alábbiakban szeretném felidézni a régi idők húsvétjait egyházközségünkben a falusi élet hagyományainak szemszögéből. Kezdeném a „Zöldcsütörtökkel”: a templomban este vagy délután kezdődött a szentmise és a szertartás után volt az úgynevezett „oltárfosztás”. Az oltárfosztás a jelképe Jézus magára maradottságának, elhagyatottságának; ekkor némultak el a harangok és orgona. A szertartás után a hívek halálos csöndben kivonultak a templomból.

Másnap, Nagypénteken Jézus Krisztus haláláról emlékezik meg az Anyaszentegyház. Ez a nap már a régmúlt időkből is szigorú böjti nap volt (megjegyezném, hogy ma ez csupán kétszer van az egyházi évben, éspedig nagypéntek és a nagyböjt kezdetén, hamvazószerdán). A kommunizmus ideje alatt ez nem volt állami ünnep, sőt még munkanap is volt. Azonban a régi öregek is úgy mondják, hogy csak délután volt ünnep. A nagypénteki szertartások rendszerint a délutáni órákban kezdődtek, ezt „csonkamisének” is nevezték, mivel itt csak a bevezető rész, evangélium, könyörgések és a Passió hangzik el. Valamikor csak a férfiak énekelték a Passiót, és csak egy asszony volt köztük. Ezen a szertartáson énekelték Jeremiás próféta siralmait is, ez három vers volt az evangéliumból és három férfi énekelt és mind a háromnak más volt a szövege. Körülbelül egy fél óráig tartott. A negyvennapos böjt alatt tilos volt a móka, dáridó, lagzi és ehhez hasonló vigadalmak. A hagyomány úgy is tartja, hogy aki énekelt, vagy mulatozott, annak lehullott a szilvája. A nagypéntek olyan csendes, szomorkás nap volt, az emberek Jézus Krisztus halálára emlékeztek..

Nagyszombaton rendszerint 9 óra tájban nyitották ki a templomot, s ezt

követően az atya kitette az Oltáriszentséget és megkezdődött a csendes imádkozás. Kinek mikor volt ideje, akkor ment a templomba, de mindenki minden családból körülbelül fél órát eltöltött a templomban, közben otthon még nagyobb lendületet kapott a készülődés a húsvétra. Rendszerint kocsonyát főztek, sonkát, tojást, minden háznál volt egy kis eltérés a szokásokban, de a lényeg ugyanaz volt. Közben peregtek a percek, az órák, és eljött a feltámadási szentmise ideje, mely 5 vagy 6 óra tájban kezdődött és eltartott jó 2 órát (megjegyzem, egyik adatközlőm úgy mondta, hogy a harmincas évek táján a feltámadási szentmise volt a legrövidebb, kb. egy fél órát tartott). De az óta sokat változott a világ, és az Egyház liturgiája is nagy változásokon ment át.

A nagyszombati feltámadási vigília tűzszenteléssel kezdődött. Ez rendszerint kint történt a templom bejárata előtt, közben az egész templomban kialudtak a lámpák és csak a hívek kezében égtek a gyertyák. Ezt követően bevonult a pap a főbejáraton és háromszor elénekelt a következő éneket: „Krisztus világossága”, melyre a hívek azt válaszolták: „Istennek legyen hála!” Ez alatt a pap elért a főoltár elé, és mikor ez mind megtörtént, fényárba borult a templom és megszólalt az orgona valamint a harangok is, jelezve Jézus Krisztus feltámadását. A szentmise végén kezdődött a nagyszombati körmenet (egy adatközlőm úgy mondta, hogy régen a zászlókat a bíró, a törvényíró, meg a módosabbak vitték, most, akinek a kezébe adják, az viszi). Emlékszem, még én is több ízben vittem a feltámadási szobrot. Ez még Istenben megboldogult Rablánszky Szilveszter atya ideje alatt volt (megjegyzem nagyon szigorú plébános volt, és féltünk is tőle). A körmenet után még bementek a hívek a templomba egy- két fohászra, és ezzel véget ért a feltámadási szentmise.

Az asszonyok a templomból hazamenet így kérdezték egymást:

- „Te Ilona, neked megaludt a kocsonyád...? Te, az enyém meg, miért a tiéd nem?

- Te nem, ha agyonütsz, akkor se tudom, hogy miért, pedig mindent úgy csináltam, mint tavaly.
- Hát Margit, akkor vagy nagyon forraltad, vagy kevés fokhagymát tettél bele, hát már mást nem tudok elképzelni.”

Hasonló beszédek tarkították a húsvéti légkört hazafelé menet a templomból.

A Húsvétvasárnap az mindig is nagy ünnep volt a faluban. Mindenki otthon, a családban töltötte a napot. Tilos volt mindenféle munka, csak a jószág etetése volt megengedve. Ünnepléses szentmisét tartottak a templomban a délelőtti órákban, erre még a pogányok is eljöttek.

Húsvéthétfőn jött a várva várt nap, mármint nekünk, fiúknak (a lányoknak lehet, hogy az izgalom napja volt ez). Bandákba verődve hármasával, négyesével jártunk, mindig megbeszéltük, hogy hol találkozunk, és hol kezdjük az „öntözködést”. Rendszerint csak „szagos vízzel”, de mikor már nagyobbak voltunk már bögréből is „öntözködtünk”. A kisebbek festett tojást kaptak, a nagyobbak pénzt. Voltak olyan helyek is, ahol megvendégeltek. Annyira belemerültünk, hogy alig értünk el a misére. Még anyám szokta mondani, hogy nem szégyellem-e magamat - eddig csavarogni, „hát mit gondoltak rólatok?!”.

Sajnos az óta sokat változott a világ, addig örültek a lányok, hogy valaki „megönti” őket, manapság pedig irtóznak tőle, sőt mi több még a kapukat is becsukják, tisztelet a kivételnek. Sajnos minden hagyomány feledésbe merül. Az a véleményem, hogy ezen a téren nem is lesz lényeges javulás.

Dióhéjban ennyit a húsvétról, ha valaki még többet tud, gondolja hozzá.

Csinger Gábor

HITTANOSAINK TOLLÁBÓL

Hittanosainknak kérdéseket tettünk fel a közelgő húsvéttal kapcsolatban, az alábbiakban feleleteiket olvashatjuk.

Hogyan segítesz vinni te, mint gyermek, Jézusnak a keresztet?

- **Zat'ko Patrik** 2.évf. - úgy segítek vinni Jézusnak a keresztet, hogy segítek ott ahol kell, szófogadó vagyok otthon és az iskolában, vigyázok a szavaimra

- **Balga Bianka** 2. évf. - segítek a gyengébbeknek a leckében, tudok megbocsátani

- **Pintér Róbert** 2. évf. - nem bántsuk egymást, többet imádkozunk és nem akarunk többek lenni mint a mások

Miért várod a Húsvéti ünnepeket, mit jelent számodra ez-a ünnep?

- **Balga Klaudia** 6. évf. - már nagyon várom a Nagypénteket, amikor a szent kereszt előtt fogok hódolni, várom a locsolókat is és a finom ételeket

- **Őörd' Laura** 6. évf. - a Húsvéton az tetszik a legjobban, hogy együtt ünnepli a család Jézus feltámadását, meglátogatnak a rokonok és együtt örülünk.

- **Balga Marcel** 6. évf. - nagyon várom már a keresztutat a faluban, amely tavalyról szép emlék maradt számomra. Nagyszombaton a Szent Sírhoz készülök imádkozni. Hétfőn meglátogatom a rokonokat és együtt ünneplünk.

- **Oroszlány Judit** 8. évf. - a Húsvét szó hallatán mindenkinek más jut az eszébe. A keresztények Jézus feltámadását ünneplik és mindannyiunknak együtt kellene tölteni ezt az ünnepet az Úrral. Nemcsak a vendégségről szól ez az ünnep és a finom falatokról a lényege teljesen más.

„JÓ PÉLDÁVAL ÉLNI KÉT KERÉKEN!”

Internetes szörföléseim többnyire mindig egy és ugyanaz téma körül mozognak: a motorok, motorozás, motoros túrák és az ezzel összefüggő dolgok, amelyekből az egyik legfontosabb a biztonságos közlekedés.

Egyik alkalommal elkaptam egy sokatmondó és érdekes címszót „**Jó példával élni két keréken!**” Nagyon megfogott ez a gondolat! Az örömöm még fokozódott, mikor a továbbiak folyamán kiderült, hogy nemcsak motoros alapja van a cikknek, hanem mint hívó és katolikus ember, egy olyan motoros rendezvényről kaptam hírt, amiben összefonódnak a szívemnek, kedvemnek és meggyőződésemnek - hitemnek kedves gondolatok.

Nem is olyan messze tőlünk, **Ecséden** a **Szentlaposi Szűzanya Kápolnánál**, **Motoros búcsút** rendeznek, az idén immár harmadszor, **május 1-2-3-án**. Mint ezt Csontos Péter, a rendezvény koordinátora megírta: **Két napos esemény lesz, koncerttel, búcsús hangulattal, természetesen a hely hangulatához és kisugárzásához illeszkedve. Május 2-án lesz a motoros zárandoklat hagyományos napja, mert ekkor lesz de.: 11° órától előadás a Mária kultuszról, majd**

íjászbemutató. Délután 16° órától lesz az ünnepi szentmise, amelynek keretében lesz a motorok megáldása, illetve az elhunyt motorosokért állított emlékmű talapzatának megszentelése is. Este 20° órakor zenés koncert.

A tavalyi zárandoklatról itt lehet tájékoztatást kapni:

<http://www.szentkutvolgye.hu/motoros/mtr.html>.

Ez természetesen nem azt jelenti, hogy csak motorosok vehetnek részt, lesz ott sok más szimpatizáns és kerékpáros is. **Csábról május 2-án reggel 8-kor a parókia elöl indul** a motoros csapat, hogy időben, biztonságban, nyugodtan odaérjünk. Aki akar jönni - motoron, autón, jelezze szándékát Novák József lelki atyánál.

Mikor Istenben boldogult nagymamámhoz jártam látogatóba, induláskor mindig azt mondta: „**Ne felejtsd el, bárhova mégy, mindig azzal indulj, Jézus segíts!**” Ez a szokás a mai napig megmaradt családomban. Bárhova is indulok - indulunk, mindig halkán vagy hangosan kimondjuk ezt a kérést, ami egy olyan biztatás számunkra, hogy rendben visszatérünk szereteteinkhez.

Id.Pulai Gábor

Szent Patrik: Úti imádság

Uram, Jézus, járj előttem,
Ha lankadok, állj mögöttem,
Pajzsomként lebegj fölöttem,
Jobbról, balról segíts engem.
Mindig téged keresselek,
Mindig találkozzam veled,
Minden léptemben szüntelen
Te, csak te jöjj szembe velem.
Te légy szavam a nyelvemen,
Más szavával te szólj nekem.
Minden egyes pillantásom
Mindenkiben téged lásson.
Te légy utam az utamban,
Utam végén a jutalmam...

Amen

DONOVALY-I KIRÁNDULÁS A TAVASZI SZÜNETBEN

A tavaszi szünetben a helyi plébános, Novák József, valamint a hitoktató, Balga Jácinta, kirándulást szerveztek Donovaly-ra síelni és szánkázni vágyó gyerekek részére. A kirándulás az időjáráshoz lett igazítva és így 2009. március 3-án tudott megvalósulni.

Reggel, 7:30-kor volt a gyülekező az alsó, ill. felső buszmegállón. Minden résztvevő a szükséges felszereléssel és egy kis elemőzsiával vágott neki a nagy kalandnak.

Az utazás megkezdése előtt az atyával imádkoztunk, és mindnyájan kértük a Jóistent, hogy segítsen meg minket, hogy balesetmentesen sikerüljön a kirándulás. Az úton nagyon jó hangulat alakult mind a gyermekek mind a felnőttek körében. A helyszínre körülbelül 9:30-kor érkeztünk meg.

A Donovaly-i táj szép napsütéssel és ragyogó hófehér dombokkal fogadott minket. Kiszállás után mindenki magához vette felszerelését és három csapatra oszlottunk: síelők, szánkázók és skiboard-

osok. Mindenki nagy örömmel és vidám hangulattal indult el a kijelölt pályákra.

A merészebb és tapasztalt fiatalok maguk vágta neki a legnagyobb csúcsoknak. A kezdők és gyakorló síelők pedig a hitoktató felügyelete alatt próbálták meghódítani a kisebb csúcsokat. A legkisebb gyerekek szánkázással töltötték idejüket a mi felügyeletünk alatt.

Meglepő volt számunkra, hogy a legkisebbek milyen vakmerően és óriási bátorsággal ereszkedtek le a legnagyobb lejtőkön is. Az idő elteltével a sok mozgás után és a jó, friss levegőnek köszönhetően igen megéheztek a kis hasak. Mindenki jól megtömte a kis bendőjét és újból neki vágta a szórakozásnak.

Nagy szorgalommal és megfontolt módszerrel kezdtek neki a hóember megépítéséhez, amely során a gyerekek fantáziája nem ismert határt. Jól sikerült a remekmű és nagyon büszkeséggel igyekezett mindenki fényképezkedni mellette. Ezután következett a hógolyó-csata, amibe igen sok energiát fektettek, hogy minél jobban sikerüljön eltalálni a célpontokat. Sokan azt sem bánták, hogy csurom vizesek lettek. A megmérettetés után mindenkinek jól esett egy kis pihenés.

A síelők is nagyon jól érezték magukat és a pályával is nagyon meg voltak elégedve. Miután mindenki jól kitombolta magát a téli játékok örömeiben, fáradtan és örömteli, szép élményekkel elindultunk hazafelé. Az út során már mindenki csendben, és alvással töltötte idejét.

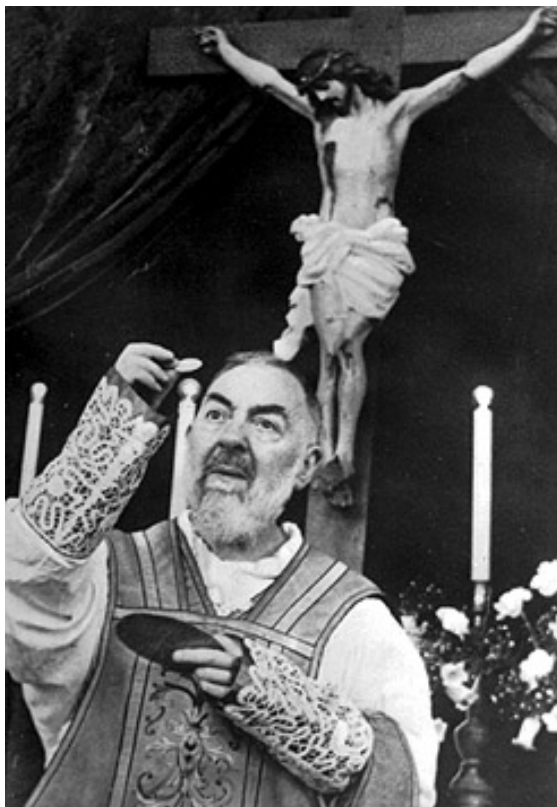
Nagyon szépen köszönjük az atyának és Jácintának, hogy megszervezték ezt a kirándulást, mely által szép és kitörölhetetlen emlékek maradtak szívünkben.

Hegedűs Ildikó és Pajer Anita

SZENVEDNI ELLENSÉGEINKTŐL ELLENSÉGEINKÉRT

A mai kor embereivel való találkozáskor sok érdekes, olykor nehezen megmagyarázható érzés tölti el az ember szívét. Véleményt alkotunk a másik gondolatairól..., elgondolkodunk az elhangzott álláspontokról... és ezen vélemények alapján „csoportosítjuk” embertársainkat.

Közvetlen környezetünkben akadnak emberek, akik társasága után vágyunk, szívesen találkozunk, beszélgetünk velük, s gyakran nem is tudjuk, hogy miért... Egyszerűen élvezzük a társaságukat, jó velük lenni. Vannak azonban, akik önmagukba véve semmi érdekeset nem tudnak nyújtani számunkra, akik jelenlétükkel egyszerűen untatnak minket.

S tagadhatatlan tény, hogy életünk folyamán gyakran szembe találjuk magunkat rossz szándékú emberekkel is, akik mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a másíknak keresztbe tegyenek, akadályozzák munkánkat. Az ilyen embereket egyszerűen csak ellenségnek nevezünk, s ha tehetjük, kerüljük a vele

való találkozást – még annak lehetőségét is. Épp az ilyen alkalmak – amikor „hirtelen elfoglaltságaink akadnak”, csak hogy ne kelljen találkozni azzal a másikkal – adnak lehetőséget Jézus szavainak mélyebb átértelmezésére: „...szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért!” (Mt 5,44). Mi pedig siránkozunk Jézus szigorú és számunkra gyakran teljesíthetetlen üzenetén...

Valóban, Jézus Krisztus nem keveset követel tőlünk, amikor az ellenség szeretetére utasít és tanít minket. Tudja, hogy ez számunkra – egyszerű, gyarló teremtmények számára – nem egyszerű kihívás, de mégis feladatul adja nekünk, hogy szeressük ellenségeinket, hiszen tudja, hogy képesek vagyunk rá – erős akarattal és Jézus iránt tanúsított valódi szeretettel eleget tudunk tenni a krisztusi tanításnak. Tudatosítanunk kell, hogy Jézus életével és megnyilvánulásaival segítség- és példaként szolgál számunkra. Hiszen volt-e rajta kívül valaki, akinek több rosszakarója, ellensége lett volna mint neki? És ki az közülünk, aki úgy tudja szeretni ellenségeit, ahogy Jézus Krisztus szerette üldözőit...? Ő ad számunkra erőt és példát, hogy még a legnagyobb ellenségre is mosollyal és őszinte szeretettel tudjunk nézni: „Azokra, akik átkoznak benneteket, mondjátok áldást, és imádkozzatok rágalmazóitekért. Ha arcul üt valaki, tartsd neki oda a másik arcodat is. Annak, aki elveszi köntösöd, add oda a ruhádat is.” (Lk 6, 28-29) Mi a titka ennek a megmagyarázhatatlan és emberi ésszel fel nem fogható szeretetnek? A válasz kézenfekvő: Szenvedni... Szenvedni ellenségeinktől ellenségeinkért és ily módon szeretetre váltani szenvedésünket. Hiszen minél inkább nő a fájdalom, annál inkább nő a szeretet. Csak Krisztus szeretetből értünk hozott áldozata tud magyarázatot adni az ellenségeinkért hozott szenvedések értelmére.

Legyen tehát ez a nagyböjti idő mindannyiuk számára az üldözőinkért hozott áldozatok időszaka, hogy ily módon is eleget tudjunk tenni Krisztus tanításának: „Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót gyűlölőitekkel.” (Lk 6,27).

Balga Zoltán

ACIES 2009

A csábi "Örömünk oka" praesidium aktív és segédimádkozó tagjai 2009. március 21-én részt vettek a Mária Légió zselízi Comitium ACIES ünnepségén.

Mi is ez az ACIES - ünnepség? Nem más, mint a Mária Légió fő ünnepsége, Istenanyának szentelt légiósok fogadalomújítása. Erre a fogadalomújításra, amely egyéni, s egyben közösségi is, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, vagy annak környékén kerül sok. A latin ACIES szó csatarendbe sorakozott sereget jelent.

A légiósok összesereglenek, hogy újból megvallják Mária, a Légió Királynője iránti hűségüket és egyben áldást kérjenek egy újabb évre.

Az ünnepség 9 órakor kezdődött a Zselízi szent Jakab plébániatemplomban, a légiósok imájával és a rózsafüzér elmondásával. A szentmise fél tízkor kezdődött, amit Galgóci Rudolf esperes celebrált több lelki atyával. A helyi légiósok gondosan elkészített kis oltárral, Mária szoborral és a Légió zászlajával várták a légiósokat.

Az esperes úr homíliájában előtérbe került a Mária tisztelet és ennek az erénynek a felbecsülhetetlen értékére hívta fel a

figyelmet. A szentbeszéd után a fogadalomújítás következett. Először a lelki atyák sorakoztak fel a Légió zászlaja előtt, majd az aktív tagok egyesével újították meg fogadalmukat, s következett a segédimádkozók fogadalomújítása, ezekkel a szavakkal:

"Királynőm, Anyám, egészen a Tied vagyok, és mindenem, amim van, a Tied".

A csodálatos szentmise után az esperes úr megköszönte a részvételt és mindenkit sok szeretettel meghívott az agapéra, amely a helyi plébánia hittantermében volt. Itt lehetőség nyílt az ismerkedésre, az összetartozás ápolására, kötetlenebb beszélgetésre. Ezt követte 12.30-kor az aktív tagok részére a Bűnösök menedéke Comitium 85. ülése. Ez alatt a segédimádkozóink elbeszélték egymás között élményeiket, kellemes benyomásait az ünnepséggel kapcsolatban.

Felemelő érzésekkel vágtunk neki a hazavezető útnak. Remélhetőleg egy év múlva ismét ilyen sokan s szép számban veszünk majd részt ezen a csodálatos ünnepségen.

Cibulya Jaroslav

GYEREKSZEMMEL

Az alábbi rajzok betekintést kívánnak nyújtani gyermekeink világába, ugyanis arról számolnak be, mit jelent számukra húsvét.

Híves Boglárka, 5. évf.

Drdanko Bianka, 3. évf.

Miskei Mónika, 3. évf.

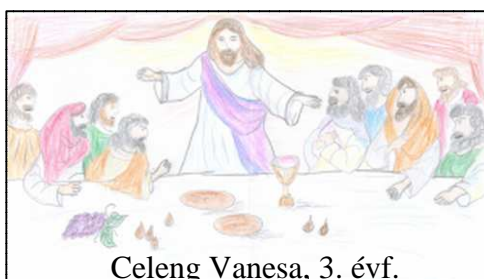
György Szilvia, 5. évf.

Glézl Lúcia, 4. évf.

Pál Laura, 3. évf.

Celeng Vanesa, 3. évf.

Zagyi Nikolas, 3. évf.

Václavík Lukás és Balga Viktória

Marko Marcel, 3. évf.

HÚSVÉTI FALATOK

SÓS PEREC

Hozzávalók: 55dkg sima liszt, 1 Hera margarin, 1 doboz savanyú tejföl, 12dkg zsír, só ízlés szerint, fél sütőpor, 2 db. tojássárgája és szezámmag vagy köménymag a tetejére.

Készítése: Összegyúrom a hozzávaló anyagot és fél centi vastagságúra nyújtom, perec-formával kiszaggatom, és a tetejét megkenem tojássárgájával, amit szezámmag vagy köménymaggal beszórok. Aranysárgára sütöm.

HÚSVÉTI "CSIRKÉK"

Hozzávalók: egy csomag gömbölyű baba piskóta, csoki máz, gumi cukor a díszítéshez.

Töltelék: 1 kanál vaj, 3 kanál porcukor, citromlé.

Készítése: A vaját a cukorral kikeverjük, és apránként hozzáadjuk a citromlevet. Az így készült krémmel két gömbölyű piskótát összeragasztunk, a csoki öntetből elkészítjük a szemet, a gumi cukorból pedig vágunk tarajt és a csőrét. Az egész csirkét egy piskótára helyezük, amit krémmel megkentünk.

PÁRIZSI SALÁTA

Hozzávalók: 5db. főtt tojás, 50 dkg finom szalámi, 2 savanyú uborka, 2 kápia, 1 majonéz, 1 vaj, 1 kanál mustár, 1 kanál porcukor, só, őrölt fekete bors

Készítése: a majonézt, vaját és a többi mellékizéket összekeverjük, legjobb mixerrel. A tojás, szalámit, uborkát és paprikát apróra vágjuk, mindent egy tálba tesszünk amelyre ráöntjük a masszát és jól elverjük. A tálát saját fantáziánk szerint díszítjük.

Balga Jácinta

Elérkezett Húsvét napja
a szenvedést felváltja az öröm
minden hívó lelkébe
kegyelem költözött.

A nagybőjt minden napján
együtt vittük a keresztet
amelyen a mi Urunk
kínhalált szenvedett.

A Feltámadt Üdvözítő
nyomdokaiban járjunk
hogy egykoron mi is
feltámadásra várjunk.

(a 9.évfolyam hittanosai verse)

RÉGI KÉPEK FALUNKRÓL

A képek rendelkezésünkre bocsátásáért köszönet és hála Jakab Ferenc Simonnak!

A templom 1939-ben

Róm. Kat. Kisiskola és a posta-lakás

A csábi Római Katolikus Iskola 1927-ben.

A plébánia - 1940

Tanítónők 1940-ben
Pastéka Rózsa Bartók
Koháry Erzsébet

Róm. Kat. Iskola -1939

A HÚSVÉTI KÖRMENET

A húsvéti körmenetet másként föltámadási körmenetnek is nevezik, Jézus Krisztus feltámadásának nem szorosan vett liturgikus ünneplése Közép-Európában a 17. századtól. Magyarországon már az 1625-ös esztergomi rituáléban megtalálható, szokása ma is él. A hívők kivonulnak a templomból, s a körmenet alatt négyszer szentségi áldást ad a celebráns. A föltámadt Krisztus szobrát, az „Alleluja-szobrot” egy „érdemesebb” férfi viszi: pl. aki a passióban Jézust énekelte; a bíró, a harangozó, stb.

A legtöbb helyen a húsvéti gyertyát is viszik a körmenetben. A körmenet egyéb kellékeit, a baldachint és a lámpákat vinni külön tisztség, régebben az Ipoly mentén házasulandó legények, napjainkban általában az egyházközségi képviselőtestület tagjai viszik. A körmenet végén az Alleluja-szobrot az oltárra helyezik, s ott marad Áldozócsütörtökig.

Napjainkban, városokban is szokás az ablakba égő gyertyát tenni a körmenet útvonalán, s minden résztvevő lehetőleg égő gyertyát visz a kezében. Mivel a körmenet tömegeket mozgat, 1948 után hatósági engedélyhez kötötték, s ahogy lehetett, akadályozták. 1951-ben például, mivel nagyszombat április 4-ére esett, elrendelték, hogy a szertartásokat reggel 8-ig, a körmenetet délután 3-ig vagy legkésőbb a felszabadulási ünnepély előtt 1 órával be kell fejezni. 1989, azaz a rendszerváltás óta természetesen ez a szabályozás megszűnt, a körmenet útvonalát pusztán a rendőri biztosítás miatt kell bejelenteni.

(forrás: Magyar Katolikus Lexikon)

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

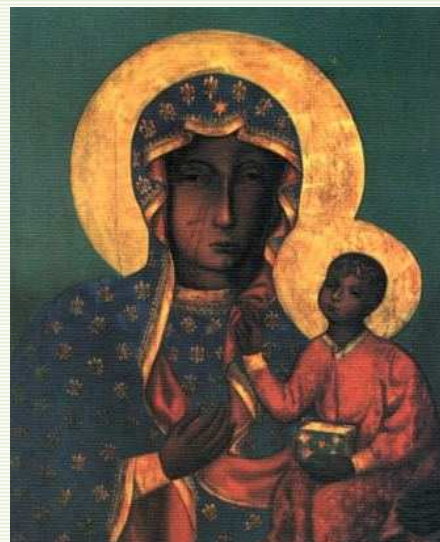
SZENT PÁL ÉVE - Szent Pál születésének 2000. évfordulója, valamint a PÁLOS ÉV - a Magyar Pálos Rend pápai jóváhagyásának 700. évfordulója alkalmából az engesztelés és a megtérés reményében **2009. április 15-17-e** között zarándoklat indul Lengyelországba.

Ára **100,- €** mely tartalmazza az utat, szállást (zarándokházakban, kényelmes szobákban – 2 éjszaka), félpanziós ellátást és a biztosítást.

Helyszínek:

KALWARIA ZEBRZYDOWSKA
WADOWICE
CZESTOCHOWA
KRAKKÓ

Érdeklődni és jelentkezni – egészen az autóbusz indulásáig – lehet Balga Zoltán kispapnál a 00421908650565-ös telefonszámon, valamint a balga.zoltan@gmail.com e-mail címen.

A HÚSVÉTI MISZTÉRIUM

A húsvéti misztérium, latinul *mysterium paschale* a katolikus lexikon megfogalmazása szerint: „Jézus Krisztus szenvedése, halála és föltámadása. Az ember megváltásának és Isten tökéletes megdicsőítésének művét az Úr Jézus teljesítette be, elsősorban áldott szenvedésének, a halálból való föltámadásának és dicsőséges mennybemenetelének húsvéti misztériuma által. Így halálával halálunkat megtörte, és az életet föltámadásával újjászerezte.” Szünetét és halálát úgy vállalta, mint vértanúságot, mint ember egészen teljesítette az Atyától kapott küldetést, és ezzel kifejezte a tökéletes engedelmisséget.

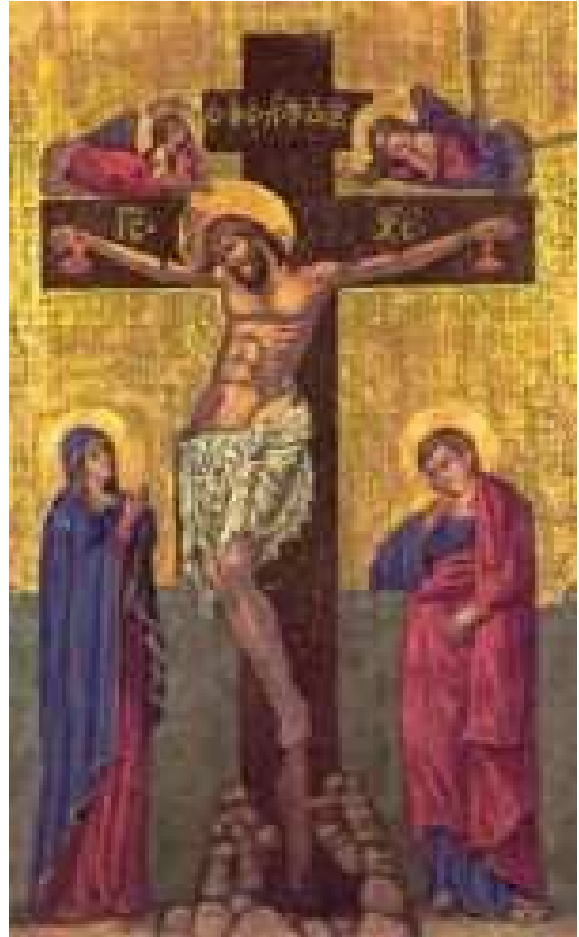
Az igazi személyes érték tehát az Atya előtti hódolat, amelyet az egész emberiség nevében mutatott be. Engedelmissége és hűsége így érdemszerző volt, hiszen egész emberi lelkével szabadon vállalta, mint reá szabott kötelességet.

Mint Fiú állt az Atyával szemben, ezért az Atyának jutalmaznia kellett engedelmisségét. Mivel ő az üdvösség rendjében a második Ádám, azért nemcsak a maga számára szerzett érdemet, hanem mindnyájunk számára. Tehát a megváltást, a bűnök bocsánatát, a megigazulást és az üdvösséget az ő érdeméből kapjuk.

Ugyanakkor szenvedése engesztelés is volt. Nem úgy, hogy helyettünk vállalta a bűnért járó büntetést, hanem úgy, hogy több hódolatot nyújtott az Atyának engedelmisségével, mint amit a bűn megtagadott tőle. Az igazságosságnak így túláradó módon eleget tett, ezért az Atya bőkezűen gyakorolhatja irgalmasságát.

Végül halála tökéletes áldozat volt, vagyis kimondottan vallási tett, hiszen engedelmisségében elment egészen a vértanúságig, s így mindent odaadott az Atyának, s ezzel elismerte őt az élet

urának. De ebben már biztosítva volt örök léte és föltámadása. Megdicsőülésébe is úgy öltözött be, mint második Ádám, így ő a biztosíték azok föltámadására és megdicsőítésére, akik a hitben azonosítják magukat vele. Halála és föltámadása azt igazolta, hogy ez a földi élet az, amely átmehet a mennyi dicsőségbe, s az Atya a földi érdemeket jutalmazza. Így biztosítékot nyertünk arra, hogy az életnek van értelme és célja, és hogy a kereszténység reménye nem hiábavaló.

A misztérium úgy van jelen a világban, mint a végső állapot biztosítéka és elővételezése. A teremtett világ ott fog kikötni, ahová már az Elsőszülött eljutott. Ezért az Egyház liturgiája minden vasárnap ennek a misztériumnak a jelenlétét ünnepli, s különösen gyászszertartásait akarja ennek fényében végezni."

(forrás: Magyar Katolikus Lexikon)

VIDÁM SAROK

Azon fiúk számára, akik még nem találtak megfelelő locsolóverset a húsvéthétfői locsolkodáshoz, szeretnénk néhány tippet adni, hogy véletlenül se maradjanak piros tojás nélkül. Valamint szeretnénk minden kedves olvasónknak néhány vidám sorral kedveskedni, hogy ezzel is vidámabbá tegyük a húsvéti feltámadás örömet. Jó szórakozást kívánunk!

Az öröm ünnepén, hogy felfrissüljete,
egy kevés vízzel öntözlek titeket.
Újuljon meg tőle testetek, lelketek,
Hit Remény Szeretet lakozzék
bennetek.

Felvirradt ismét Húsvétnak reggele,
a feltámadásnak dicső szép ünnepe.
Mikor mennyei kéz nyitotta meg a sírt,
fényes angyalok hirdettek örömhírt.

Nincs már itt az úr
bizonytal feltámadt
Csüggedő szívekből
Szálljon el a bánat.

Falu végén templom,
Locsoljak-e? Nemtom.
Falu végén megint templom,
Locsoljak-e? Megint nemtom.

Harangoznak húsvétra,
Leszakadt a tyúklétra:
Kezdődik a locsolás -
Nekem is jut egy tojás.

Egy szerzetes így panaszkodott a társának:
Szörnyű dolog történt velem!
Azt álmodtam, hogy az
újoncoknak prédikálok.

- Mi ebben a szörnyű? - Az,
hogy amikor felébredtem,
akkor láttam, hogy valóban az
újoncoknak prédikálok.

☺ ☺ ☺

Mihály atya találós
kérdést tett fel újoncainak:

- Melyik parancsolatnak
engedelmeskednék, ha
védelmébe kelnék egy
szamárnak, amelyet gazdája
ütlegel?

- Szeresd felebarátodat, mint
önmagadat!

☺ ☺ ☺

Látogatóba ment az
öreg és megkérdezte társától: -
Van még abból a múltkori
borodból?

- Hogyne volna testvér!

- Akkor kérek egy pohár vizet.

☺ ☺ ☺

A sekrestyés bemegy a
paphoz: - Amennyi fizetésem
itt van – panasolja – abból
bizony nem sokat ugrálhatok.
Nem is kell ugrálnod
gyermekem - véli a pap.

- Elvégre nem kengurunak
alkalmaztalak.

☺ ☺ ☺

A plébános a szentmise
után a sekrestyéshez: - Amikor
felmentem a szószékre, még
azt sem tudtam, miről fogok
beszélni.

Mire a sekrestyés: - Kedves
plébános úr, mi még akkor
sem tudtuk miről beszélt,
amikor lejött onnan.

☺ ☺ ☺

A FELTÁMADÁS AZ EGYETLEN ÉRTELMESES MAGYARÁZAT AZ ÜRES SÍRRA

A sírt, ahová Jézus testét helyezték, római katonák gondosan őrizték, és egy súlyos sziklatömbbel zárták le. A 16 főből álló római őrség miatt a tanítványoknak – akik mellesleg saját életük miatt rettegtek – lehetetlen lett volna elrabolniuk a testet. Ha Jézus nem halt volna meg – ahogy azt egyesek állítják –, hanem csak elgyengült volna, akkor az örök és a sziklakő megakadályozták volna menekülésében vagy abban, hogy követői próbálják megszöktetni. Miután megverték és megkorbácsolták, hat órán keresztül hagyták lógni a kereszten; hogy halála felől megbizonyosodjanak, testét kivégzői lándzsával átdöfték, fűszerekkel balsamozott testét a hagyomány szerint mintegy 45 kilogrammnyi vászonba tekerték. Mindezek után Jézus képtelen lett volna egy két tonna súlyú követ emelkedőnek felfelé elgurítani és túljárni 16 római katona eszén, majd sugárzóan megjeleni tanítványai előtt.

A korabeli zsidó vezetők Jézus állításait könnyedén megcáfolhatták volna, mindössze a testét kellett volna előhozniuk, ezt azonban nem tudták megtenni, hiszen a test nem volt ott.

Az apostolok a keresztre feszítés előtt elhagyták Jézust; halála után pedig elcsüggedtek, félték. Nem is számítottak rá, hogy Jézus fel fog támadni a halálból. Jézus feltámadása után azonban ugyanezek az elcsüggedt, kiábrándult férfiak és nők élete a feltámadt Krisztus hatalmas ereje által megváltozott. Az ő nevében az egész világra nagy hatással voltak. Sokan közülük hitükért életüket vesztették, mások pedig üldöztetést szenvedtek. Bátor viselkedésüket csak egy dologgal magyarázhatjuk: meg voltak győződve arról, hogy az Úr Jézus Krisztus valóban feltámadt a halálból, és ezért érdemes vállalni még a halált is. Egy kiagyalt „igazságért” senki sem vállalta volna közülük a vértanúságot.

Balga Zoltán

PROGRAMJAINK AZ ÜNNEPEK ALATT

Nagycsütörtök:

- Dacsókeszi: 17:00
- Csáb: 18:00

Nagypéntek:

- Csáb: 15:00
- Dacsókeszi: 17:00
- Keresztút 19:00

(a keresztút megkezdéséig lehetőség lesz a Szent Sírnál való elmélkedésre)

Nagyszombat:

- 09:00-tól 21:30-ig időzés a Szent Sírnál
 - Dacsókeszi: 19:30
 - Csáb: 21:30
- (a vigíliára lehetőleg mindenki hozzon gyertyát)

Húsvétvasárnap:

- Csáb: 08:00
- Dacsókeszi: 09:30
- Csáb 11:00

HÍVOGATÁS

Jöjj velem a keskeny úton, jöjj velem!
Göröngyök közt visz felfelé szüntelen.
Tarkafényű csillogás, kapaszkodó csupán
A hit, semmi más.

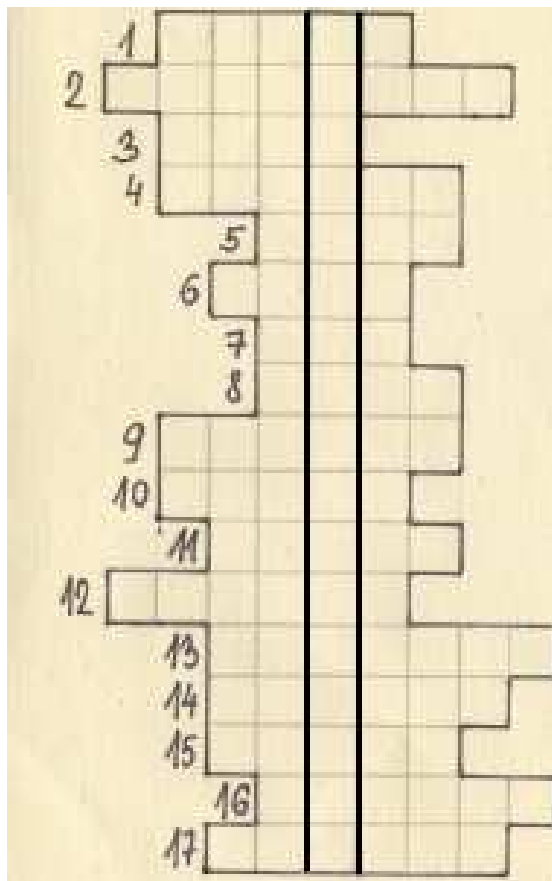
Töviséből volt egyszer egy korona
keskeny utak végén ott a golgota.
Ne csábítson mégsem másik széles út,
jární könnyű, ám mélységes mélybe fut.

Ne csüggedj, bár lábad sebes, roskatag,
felhők felett tiszta az ég, süt a nap!
Vesd el lelked minden terhét, légy szabad,
egekbe jut, ki az úton hűségesen
megmarad!

Válogatta: Zatyko Mária

REJTVÉNY

1. A hét egyik napja
2. Itt született Jézus
3. Káin testvére
4. Orgonista
5. Apostol
6. Tiltott gyümölcs
7. Vizi állat
8. Az első ember
9. Így szólították Jézust a tanítványok
10. Noé hajója
11. Jézus édesanyja
12. Szentírás
13. Ő irányítja a nyáját
14. Jézus nevelő atyja
15. Zörgesetek és..... nyitnak
16. Apostol
17. A három királyok egyike.

A megfejtés egy húsvétal kapcsolatos kifejezés, ami a vastagon jelölt függőleges sorban található, amelyet egy névvel ellátott cédulán Pünkösdig kell eljuttatni a sekrestyében e célra készített úrnába. A helyes megfejtést beküldők között értékes ajándékot sorsolunk ki.

Összeállították: Bojtos Mária és Erik

**A PLÉBÁNIA TANÁCS
ÚJONNAN
MEGVÁLASZTOTT TAGJAI:**

A tanácstagok:

Balga József
György Tamás
György Gyula
Filip Tibor
Hegedűs Péter
Miskei Ferenc
Simák József
Zatyko Ferenc

A hivatalukból:

Balga Jácinta - hitoktató
Híves Veronika - kántor
Filip Mária - sekrestyés

**A CSÁBÍTÓ valamennyi
szerkesztője a feltámadt
Krisztus békéjében töltött
húsvéti ünnepeket kíván
minden kedves olvasónak!**

CSÁBÍTÓ,

a csábi plébániaközösség lapja

II. évfolyam

1. szám • 2009. Húsvét

Kiadja:

Római Katolikus Egyházközség
Csáb

Szűz Mária Szent neve plébánia

Petőfi utca 31

991 25 Csáb

Tel.: +421 47882148,

+421 903 174933

e-mail: fara.cebovce@gonet.sk

web: www.fara.sk/cebovce

WASS ALBERT:

NAGYPÉNTEKI SIRATÓ

Elmegyünk, elmegyünk, messzi útra
megyünk,

messzi út porából köpönyeget
veszünk...

Nem száz, nem kétszáz: sokszáz
éves nóta.

Így dalolják Magyarhonban talán
Mohács óta.

Véreim! Véreim! Országútak népe!

Sokszázéves Nagypénteknek
soha sem lesz vége?

Egyik napon Tamás vagyunk,
másik napon Júdás vagyunk,
kakasszónál Péter vagyunk.

Átokverte, szerencsétlen
nagypéntekeket nemzet vagyunk.

Golgotáról Golgotára
hurcoljuk a keresztfákat.
mindég kettőt, soh'se hármat.

Egyet felállítunk jobbról,
egyét felállítunk balról,
s amiként a világ halad:

egyszer jobbról, egyszer balról
fölhúzzuk rá a latrokat.

Kurucokat, labancokat,
közülünk a legjobbakat,
mindég csak a legjobbakat.

Majd, ahogy az idő telik,
mint ki dolgát jól végezte:
Nagypéntektől Nagypéntekig

térdelünk a kereszt alatt

húsvéti csodára lesve.
Egyszer a jobbszélső alatt,
máskor a balszélső alatt,
éppen csak hogy a középső,
az igazi, üres marad.

Nincsen is keresztfánk közbül,
nem térdel ott senki, senki.

A mi magyar Nagypéntekünk
évszázadok sora óta
évszázadok sora óta

ezért nem tud Húsvét lenni.

Így lettünk országút népe,
idegen föld csavargója,
pásztortalan jószág-féle.

Tamással hitetlenkedő,
kakasszóra péterkedő,
júdáscsókkal kereskedő.

Soha-soha békességgel
Krisztus-Úrban szövetkező.
Te kerülsz föl? Bujdosom én.

Én vagyok fönt? Bujdosol Te.
Egynek közülünk az útja
mindég kivisz idegenbe.

Bizony, jól mondja a nóta,
hogy elmegyünk, el-elmegyünk,
messzi nagy útakra megyünk.

Messzi nagy utak porából
bizony, köpönyeget veszünk.

S ebben a nagy köpönyegben,
sok-sok súlyos köpönyegben
bizony pajtás, mondom Néked:
rendre, rendre mind elveszünk.

(Bajorerdő, 1947)